

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- * Omezení vjezdu a zákaz parkování na farním dvoře ..... str. 3
- * Zpráva o Pavlíkovy str. 9
- * **Co se dělo:** Pouť za láskou pro nové kněze a sestry ..... str. 10
- * Hájek 2010 ..... str. 12
- * Bible hostí naše duše Duchem Svatým...str. 13
- * **ŘECKÁ LITURGIE NA TETÍNĚ** ..... str. 14
- * Hudba oslavila slavnost Soslání Ducha Svatého ..... str. 15
- * **Svědectví:** Moje návštěva na Alfě ..... str. 17
- * **Ze života svatých** Sv. Medard ..... str. 21
- * **Exercicie na moři:** ZAJET NA HLUBINU... ..... str. 22
- * **O našem nejstarším písemnictví** VÍTAJ, STVOŘITELI, ŽIVÝ CHLEBE ..... str. 25
- * Svojsíkův závod .. str. 26
- * Svátek sv. Jiří - celodenní skautský program ..... str. 26

První svaté přijímání je slavností celé farnosti
* 100 let dekretu Quam singulari

Ke svátosti Eucharistie přistoupí devatenáct dětí

Slavnost Těla a Krve Páně, den, kdy většinou přistupují děti k prvnímu svatému přijímání. V naší farnosti tuto slavnost prožijeme v neděli 6. června o dopolední mši svaté v Berouně v kostele sv. Jakuba. Letos ke svátosti Eucharistie přistoupí devatenáct chlapců a děvčat! V sobotu 5. 6. budou děti slavit také svátost smíření.

Většina malých "adeptů" je z Berouna, kde se v rámci výuky náboženství po celý školní rok připravovali spolu s katechetkou Veronikou Frantovou. K prvnímu přijetí Těla a Krve Kristovy přistoupí ale také děti z okolních farností

například z Vráže, z Hýskova, a také děti z Loděnice vedené katechetkou Ivanou Vašků. Eucharistie je vrcholem křesťanského života i osobního setkání s Kristem. Také slavnost Těla a Krve Páně završená slavností 1. svatého přijímání dětí by měla být a snad je radostnou slavností pro celou farnost. Většina berounských dětí, které přistoupí k svátosti Eucharistie, zná. Pro ty, kteří do Berouna tak často nezavítají, představujeme prvokomunikanty na těchto stránkách: Klára Bělohávková (Beroun), Šimon Boldi (Beroun), Karolína Callaghanová (Beroun), František Fuka (Hýskov), Miloslav Fuka (Hýskov), Barbora Hamouzová (Loděnice), Pavel Hruban (Loděnice), Václav Horný (Loděnice), Anna Kolčavová (Beroun), Anna Lidmilová (Beroun), Samuel Molcanyí (Beroun), Anežka Mrzilková a Jan

Eucharistie - vrchol křesťanského života
foto av

Mrzílek (Vráž), Matyáš Pondělíček (Beroun), Marie Svatošová (Vráž), Marta Štorkánová (Beroun), Michael Vašků (Loděnice), Aneta Větrovská (Beroun), Alžběta Veverková (Beroun). Po dlouhé době je dětí jdoucích k prvnímu svatému přijímání téměř tolik, jak byli naši rodiče zvyklí z dob dřívějších. Snad je to přílivem nových rodin do Berouna, snad mají rodiče obecně více dětí, snad jsou to potomci početnějších “sedmdesátých” ročníků... Každopádně je to pro nás i naši farnost velké požehnání. Díky Bohu! Na květnové mši svaté pro děti P. Cyril zmínil, že není v některých kostelích obvyklé vidět tolik dětí a tolik mladých rodin (i když právě na dětských mši bývá dětí velmi málo).

Na letošním formačním dnu katechetů Arcidiecézního katechetického centra u sv. Vojtěcha v Praze Dejvicích věnovaném iniciačním svátostem zaznělo několik myšlenek, které bych vám v souvislosti se slavností Těla a Krve Páně a 1. svatého přijímání dětí ráda zprostředkovala. Už při “rozřazování” dětí do jednotlivých “tříd” náboženství lze zaslechnout věty typu: “Ještě nepůjde ke svatému přijímání, ještě není ve třetí třídě...”, “Letos nepůjde, protože zlobí...”, nebo “nepřipustíme ho, nezdá se nám dost zralý...” V prvotní křesťanské církvi (tak jako byly křtěny malé děti) bylo i pokřtěným kojencům podáváno svaté přijímání v podobě úlomků eucharistie. Dějinnou praxí došlo k postupnému oddělování iniciačních svátostí (křtu, biřmování a Eucharistie); děti přistupovaly současně k

foto av

biřmování a prvnímu svatému přijímání. Důsledkem této praxe je mylný názor, že vrcholem křesťanského života je svátost biřmování, což je teologicky nepřesné. *Vrcholem nejen liturgie, ale celého křesťanského života je eucharistie!* Postupem času bylo biřmování a svaté přijímání odsouváno do pozdějšího věku v obavě před zneuctěním svátosti, která vycházela z jansenismu - svátost Eucharistie byla považována za odměnu v důsledném náboženském životě a ne za lék! Někteří teologové samozřejmě tento názor nechtěli přijmout a papež Pius X. právě před sto(!) lety vydal dekret *Quam singulari*, na svou dobu velice moderní a dodnes plně platný, který vyzdvihuje Eucharistii jako lék před těžkým hříchem a vyzývá k jejímu každodennímu přijímání! Podle požadavků dekretu *Quam singulari* je třeba umožnit dítěti přijímání Eucharistie **na počátku** užívání rozumu (tedy ne až bude dokonale rozumné), kdy je schopno rozlišit eucharistii od chleba (tuto schopnost posuzuje otec - rodiče - a zpovědník, není vázána na třetí třídu ZŠ ap.)! Nevyžaduje se důkladná znalost obsahu víry, ale přiměřeně duševním schopnostem povědomí o základních pravdách víry. Důraz je kladen na touhu dítěte po setkání s Kristem (na rozdíl ale od touhy přijímat, abych byl jako starší kamarádi!). K první svátosti smíření též dekret *QS* nevyžaduje znalost Desatera ani použití zpovědního zrcadla.

Tento dekret zprvu nebyl příliš přijat, přeložen z latiny byl až po osmnácti letech, ale jeho požadavky jsou plně akceptovatelné v dnešní době. Pro děti které přistoupí poprvé k přijetí živého Těla Kristova jsou zde pouze dva požadavky - především vyrůstat ve společenství církve - i při slavnosti Prvního svatého přijímání má dítě pocítit, že eucharistie je svátost, která buduje společenství. Druhým požadavkem je úloha rodiny - zapojení rodičů do farnosti, společná modlitba, čtení Písma, diakonie - služba bližním...

-iva-

Zprávy z farnosti

 Omezení vjezdu a zákaz parkování na farním dvoře. Vzhledem k tomu, že farní dvůr se stále více stává „veřejným parkovištěm“, kam si někteří často jen zaparkují a „jdou si po svém“ (např. po nákupu během trhů, či po úřadech...), a to někdy i lidé, kteří s farností nemají nic, nebo jen pramálo společného, a také proto, že provoz na farním dvoře je již takto dále kvůli hluku, množství parkujících aut, výfukovým plynům i bezpečnosti dětí v KMSŠ zcela neúnosný, to vše mne nutí k následujícímu opatření:

- **Parkování na farním dvoře bude dále možné pouze pro místní kněze (2 místa), zaměstnance Arcibiskupství pražského (2 místa) a Katolické mateřské školy (2 místa)!**
- Rodiče, kteří přivážejí své děti do KMSŠ, mohou na farní dvůr s dětmi zajet pouze s tím, že **zde pak nebudou parkovat**. Totéž platí i pro odpolední provoz, kdy si pro své děti přijíždějí.
- Rodiče, kteří přivážejí své děti na výuku náboženství rovněž žádáme, aby děti přivezli a odvezli, ale během vyučování na dvoře neparkovali.
- Pro ostatní aktivity v areálu farních budov (společenství maminek, chrámový sbor, skauti...) platí rovněž zákaz parkování.
- Výjimky jsou v nutných případech po předchozí domluvě samozřejmě možné.

Věřím, že tento nepopulární krok budou všichni farníci akceptovat a že tak bude pohyb na farním dvoře snadnější a jednodušší. Snadnější bude i případné odhalení „černých řidičů“, kteří nejsou našimi farníky a kteří si až dosud, zvláště v době trhů, klidně na dvoře zaparkovali. Během prázdnin pak dojde i k technickému vyřešení této situace.

Společně s paní ředitelkou Katolické mateřské školy PhDr. Janou Stielovou děkujeme za pochopení.

 První pátek v měsíci – 4. června. Mše svatá začíná v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin, po ní bude následovat adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17.00 hodin je též možné v kostele sv. Jakuba přistoupit ke slavení svátosti smíření.

 Svátost smíření dětí. V sobotu **5. června** od 9.00 – 10.00 hodin budeme slavit s dětmi, které půjdou v neděli 6. června, o slavnosti Těla a Krve Páně, poprvé ke sv. přijímání, svátost smíření!

 Slavnost Těla a Krve Páně, 1. svaté přijímání dětí. V **neděli 6. června** při bohoslužbě od 9.00 hodin v kostele sv. Jakuba půjdou děti naší farnosti k 1. svatému přijímání. Z tohoto důvodu budeme slavit liturgickou slavnost Těla a Krve Páně v Berouně právě v tuto neděli. Po slavnostní liturgii bude připraveno pro děti i všechny přítomné na farní zahradě „agapé“.

 Zrušení mše sv. na Tetíně. V **neděli 6. června** se na Tetíně od 11.00 hodin mše sv. nekoná! Důvodem je slavnost 1. sv. přijímání dětí a následného farního agapé v Berouně. Všichni „tetínští“ jsou k této slavnosti zváni.

 Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Na **pátek 11. června** připadá liturgická slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.

 Antonínská pouť U Tří habrů. Občanské stružení Tři habry Vysoký Újezd vás srdečně zve na antonínskou pouť v sobotu **12. 6.** od **14 hod. u kapličky Sv. Antonína Paduánského U tří habrů**, Vysoký Újezd. Program: Poutní bohoslužba, představení publikace k 700. výročí obce, hudba pro pohlazení duše, občerstvení pro potěchu těla, perníčky, korálky, prodej výrobků, upomínkových předmětů; přátelské posezení u pramene.

Sdružení U3H

- **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele.** Ve **čtvrtek 24. června** budeme prožívat liturgickou slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.
- **Poutní slavnost ve Svatém Janu pod Skalou.** V **neděli 27. června** budeme ve Svatém Janu pod Skalou slavit poutní slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Mše sv. s liturgií této slavnosti bude v místním kostele od 10.00 hodin.
- **Změna v pořadu bohoslužeb v Loděnici – 27. června!** Z důvodu poutní slavnosti ve Svatém Janu pod Skalou se v neděli **27. června** bohoslužba v Loděnici v **10.00 hodin nekoná!** Loděničtí jsou srdečně zváni k účasti na poutní slavnosti ve Sv. Janu v 10.00 hod.
- **Slavnost sv. Petra a Pavla.** Na **úterý 29. června** připadá liturgická slavnost apoštolů sv. Petra a Pavla. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 13. 6. a 27. 6. od 10.00 do 10.30 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Sbírky na potřeby arcidiecéze:** V **neděli 16. května** proběhla sbírka ve prospěch arcidiecéze. Naše farnost na tento účel přispěla 4.361,- Kč.
- **Letáček „Nedělní liturgie“:** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum „Nedělní liturgie“, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Změna místa slavení bohoslužeb:** Od května se v Berouně všechny bohoslužby přesunuly do kostela sv. Jakuba, výjimkou jsou úterní bohoslužby, jež se konají v “zábranském” kostele Zvěstování Páně v 19.30 hodin. Začátky všech bohoslužeb zůstávají beze změn.
- **Nový oltář v kostele sv. Jakuba:** Akce „nový oltář“ pro kostel sv. Jakuba v Berouně byla ukončena kvůli malé podpoře ze strany věřících. Během roku se podařilo nashromáždit necelých 120.000,- Kč, což je jen cca ¼ předpokládaných nákladů. Z tohoto důvodu se prozatím se zhotovením nového oltáře v kostele sv. Jakuba nepočítá. Vybrané finanční prostředky budou dárcům vráceny, nebo budou se souhlasem dárců použity na jiné farní výdaje.
- **Biblické hodiny:** Ke společným biblickým hodinám se v letošním školním roce scházíme pravidelně **každé úterý od 18.00 – 19.00 hodin na faře v Berouně**
- **Pravidelné návštěvy nemocných:** Naše „staré a nemocné“, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb, či se ocitli kvůli nemoci v těžké životní situaci, bychom rádi navštěvovali pravidelně, a to **každou středu od 9.00 – 12.00 hodin**. V případě nutnosti nebo „naléhavého případu“ pak volejte **kdykoli(!)** na naše tel. čísla 724 227 853 (P. Josef Pecinovský) nebo 605 981 000 (P. Cyril Kubánek).
- **RANNÍ CHVÁLY - modlitba breviáře.** Každou neděli před hlavní mší svatou v 8.30 hodin se v Berouně společně modlíme ranní chvály. Jste srdečně zváni.
- **Setkávání maminek:** Hola, hola, milé maminky, pokud některá z vás mezi nás ještě nezavítala, pak se prostě osmělte a přijďte i s dětmi! Scházíme se každou středu v 9.00 ráno v půdním prostoru farní kaplanky, v případě pěkného počasí se vyskytujeme v přívětivých prostorách farní zahrady či jinde podle domluvy (proto je záhodno, aby se nově příchozí maminka nebála „přihlásit“ na telefonním čísle 732 508 097, aby se dozvěděla, kde nás najde). Případně je také možno juknout na www.beroun.farnost.cz - odkaz „Maminky“, kde by aktuální dění mělo být k nahlédnutí. Tak přijďte. Bude nás víc!☺

 Modlitební spolčo: V červnu se, prosím, uvidíme celkem dvakrát, a to ve **čtvrtek 3. a 17. června**, jako obvykle od **20 hodin** v budově kaplanky na berounské faře. Přijďte s námi „nějak“ prožít Letnice. ☺!
Tým MS

 Výstava obrazů Jana Kutry. Zveme vás na vernisáž výstavy obrazů Jana Kutry, která se koná v neděli **30. května 2010 v 15.30 hod.** v kostele sv. Jana Nepomuckého v Tetíně. Na vernisáži zazpívá pěvecký soubor Labyrint. Jan Kutra se narodil v Olomouci, vystudoval Uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti a AVU v Praze. Žil a pracoval dlouhá léta v Praze a od roku 1996 bydlí v Poděvousích v okrese Domažlice. V poslední době se ve svém díle zaměřuje především na náboženské motivy. Výstavu je možno navštívit o víkendech od 10 do 17 hod. a v době prázdnin denně s průvodcem.

 Přednášky na Tetíně: Třetí setkání na téma Sexualita a intimita křesťanského manželství, tentokrát s názvem „**PPR – nic pro nás! ?**“ Uskuteční se, pokud se přihlásí alespoň 10 lidí, v **sobotu 19. 6. 2010 od 15 hod. na tetínské faře.** *Pozor! V případě, že se nepřihlásí alespoň 2 lidé z Tetína a okolí, přesuneme přednášku opět operativně k nám domů, tedy do Hořovic. Dáme včas vědět.* Přednášet a diskutovat, bude učitelský pár Ligy Pár Párů, manželé Míra a Jitka Novákovi. Z témat vybíráme: *Postoj církve a teologie. Je přirozené plánování rodičovství (PPR) skutečně jedinou možností? PPR není jen metoda či antikoncepce. Je to postoj. Omezení či svoboda? (Ne)Spolehlivost. Otázky kolem PPR: „Pěkné, ale pro nás to není.“ „Máme špatnou zkušenost.“ „Máme to vyřešeno po svém“.* „*Když mám neplodné dny, nemám chuť či čas na sex*“. *Proč všichni naši známí praktikující PPR jsou pořád „v tom“.* *A další palčivé otázky kolem PPR. Uvítáme i skutečné anonymní příběhy či osobní svědectví. Proč a jak přejít na PPR? Nebo taky ne? Neabortivní metody versus symptotermální metoda. Z hlediska církve a teologie a manželské reality.* Prosím, kdo máte zájem se zúčastnit, potvrďte účast minimálně týden předem! Hlídaní dětí lze zajistit, ale jen v nevyhnutných případech (ozvěte s včas). Kontakt: Sternwaldovi 739 003 967, 603 997 182, sternwald@volny.cz.

Ke krátké reflexi minulé přednášky shrnu, že se zabývala teologickým pohledem na naše téma. A, podle mne, patřila k tomu nejlepšímu co jsem za poslední dobu slyšel. Přednášející, P. Jenda Balík, zraje opravdu jak víno a lehkost a srozumitelnost s jakou celé téma do hloubky uchopil mne velmi překvapila. Přitom jsem přednášku již před lety slyšel. Teprve nyní jsem si ji však užil a mohl ji promyslet do mnohem větší hloubky.
J. Sternwald

 Ministrantské setkání pro mladší ministranty (chlapci cca od 9 do 14 let) se uskuteční v sobotu **12. června v Počepicích u Sedlčan.** S sebou ministrantské a sportovní oblečení a obuv (do tělocvičny) a příspěvek 120,- Kč (60,- Kč jako příspěvek na oběd, 60,- Kč příspěvek řidiči na benzín). Oběd a svačina zajištěna. Ukončení cca v 16 hodin. Bližší informace: **Alois Vašků**, mobilní telefon 602 129 195 nebo **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).

 Setkání starších ministrantů: 25. a 26. června bude setkání starších ministrantů v Hostíně u Vojkovic (klasicky: Možnost přijet v pátek večer na 18.00 do Neratovic na mši sv. u sv. Vojtěcha, sportovní, případně ministrantské oblečení s sebou). Ukončení v sobotu večer. Hlavní náplní kromě duchovního programu bude tentokrát sobotní pracovní pomoc poutnímu místu ve Staré Boleslavi. Kontaktní osoba: Jan Štromajer (721 314 100).

 Put'ák: Zveme **starší ministranty** na pěší putování od **5. července** odpoledne (sraz v Hostíně u Vojkovic ve 13 hodin - možno vzít z Neratovic autem, nebo přijet již v neděli večer) a následný pobyt v Hostíně u Vojkovic (pro starší ministranty) do neděle **11. července.** S sebou věci na

přespání v lese (batoh, spacák, karimatku) - dvě noci budeme spát pod širým nebem, pracovní a sportovní oblečení a plavky.

Info: Jan Štromajer (tel. 721 314 100)

 Věnujte, prosím, pozornost webovým stránkám farnosti www.beroun.farnost.cz, kde je mimo jiné umístěn “farní kalendář”. Jde o určitý přehled všech předem domluvených a pravidelných (webmasterovi známých) akcí farních, sborových, skautských, programů zdejších společenství, K - klubu, Farní charity ap., doplněný o kalendář liturgických svátků a slavností. Bohužel není zatím příliš využíván ani často neobsahuje vše. Rádi bychom pokryli spektrum (nejen) farních aktivit a tak prosíme, přihlédněte při plánování čehokoli pro farnost také k tomuto kalendáři a **pokud cokoli konáte, dejte, prosíme, vědět na kontaktní e-mail webmasterům, kteří vaši akci též na web zanesou.**

 Po delší pauze je opět zaktualizována **fotogalerie farních webových stránek**, odkaz je na stejnojmenném “tlačítku” na úvodní webové stránce; můžete tedy shlédnout a znovu si připomenout farní plesy, pouť do Svaté země, ale i křtiny a jiné farní slavnosti. **Pokud i vy fotografujete dění v našich kostelech i mimo ně a máte digitální fotografie z akcí, která ve fotogalerii chybí, přihlašte se též webmasterovi skrze kontakty uvedené na stránkách www.beroun.farnost.cz, nebo na tel. 602 129 195.**

 Putování Křivoklátskem: Srdečně zvou farníky na putování lesy jižního Křivoklátska v sobotu **12. června**. Východiště je obec Hředle /náves s kaplí s jelenem/ v 11 hodin dopoledne. Cílem by mohla být skála poblíž křižovatky U Zeleného kříže, poté cesta zpět ke Hředlím a tam posezení u plápoláčku. Termín připadá na Den rodin. Zváni jsou tedy zvláště rodiče s dětmi, trasa je tomu uměřená. Na zavolání na 724 824 229 bude možný též odvoz z Berouna nebo Králova Dvora *Těší se Miroslav Stolek*

 Pouť Izrael 2010 s P. Benediktem Hudemou 11. – 20. 10. 2010. Opět s otcem Benediktem zájezd koncipovaný CK Miklas tour podobně jako loňská jarní pouť do Svaté země. Případní zájemci se mohou hlásit přímo otcovi Benediktovi, který vám bude průvodcem po biblických místech. Cena: 22.500,-Kč. **Kontakt: benedikthudema@atlas.cz, 724 209 774.**

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý **15. června** se v Úhonicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele Zvěstování Páně v 9.00 hodin.

 Jmenování „vikariátního odborného asistenta pro správu majetku“. Ve vikariátech již řadu let pracují „vikariátní technici“, kteří nám, kněžím velmi dobře pomáhají hlavně při zajišťování oprav nemovitostí, tedy zvláště kostelů a farních budov (pro vikariát Beroun je jím pan Pavel Kodras). Nyní Arcibiskupství pražské a jeho Správa majetku zřizuje pro vikariáty „odborné asistenty“, kteří nám, kněžím, budou v rámci vikariátu pomáhat se správou farního majetku, s jeho lepším využitím i s hledáním nových možností ekonomického zajištění chodu farností. Pro náš berounský vikariát byla na toto místo Arcibiskupstvím pražským jmenována paní Ing. Zuzana Fryčková.

 Františkánský klášter v Hájků. 12. 6. sobota, “antonínská” mše sv. v 10.30 hod., celebrují bratři františkáni; **26. 6. sobota mše sv. v 10.30** - rozloučení se školním rokem, celebruje P. Vladimír Slámečka OP. **Kontakt: Františkánský klášter v Hájků, Červený Újezd**

43, pošta Unhošť, 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

 BAROKNÍ JAZZOVÁ HUDBA - nevšední spojení barokní hudby a jazzu **8. června 19.30** v kostele sv. Petra a Pavla, Bohnická, 181 00 Praha 8 MHD: Stanice metra Kobylisy a dále autobusem 102 do zast. Staré Bohnice. Účinkuje TRANSITUS IRREGULARIS housle, zpěv, kytara, violoncello a cembalo.

 Třináctého na Třináctce: Komunitní centrum sv. Prokopa zve na koncert **Slávka Klecandra** Hostem večera bude hledač tajemných a posvátných míst na mapách Čech, tichý muž s tichou elektrickou kytarou, písničkář **Petr LINHART** se skupinou **29 Saiten**. Obklopen instrumentální extratřídou představí nejen písně z alba Sudéta (nominace na cenu Anděl 2007), ale i novinky z neméně silného alba Autobus do Podbořan. Koncert se koná v neděli **13. června 2010 od 19.30** v Komunitním centru sv. Prokopa na Slunečním náměstí v pražských Nových Butovicích (metro Hůrka), doporučené vstupné je 90 Kč a vstup bezbariérový.

Skauti

 Střediskový sněm skautského střediska Radost a naděje: V pátek **4. 6. 2010 v 19,15** hod. se v klubovně v kaplance na faře uskuteční Střediskový sněm skautského střediska Radost a naděje. Půjde zároveň o sněm volební. Všichni zainteresovaní dostanou pozvánku a další informace mailem, proto nenechávejte své emailové schránky ležet bez povšimnutí! Za kandidátní komisi: Robert Žárský, Hubert, hubert@hubertovo.cz

KMŠ

 Bleší trh: Koncem dubna se pod záštitou Křesťanského klubu uskutečnil tradiční jarní bleší trh dětského oblečení ve prospěch Katolické mateřské školy. Ráda bych poděkovala jeho hlavním organizátorkám – paní Lidmilové a Štorkánové, které se této časově náročné akce opět obětavě věnovaly. Dík patří rovněž všem maminkám, které jim s přípravou i realizací pomáhaly, těm, kteří poskytli oblečení k prodeji i všem, kdo si přišli nakoupit.

Výtěžek z této akce byl 7.000,- Kč. Protože v letošním roce byl splacen farnosti dluh naší školky za přístavbu, věnoval K-klub celou částku po několika letech opět přímo mateřské škole.

Finanční dotace od MŠMT zdaleka nepokrývá všechny náklady na provoz školy, ty navíc každoročně narůstají. Zcela nepostradatelným se proto pro zajištění provozu stalo školné, které hradí rodiče dětí. Bylo by ale proti původnímu záměru zřizovatele, kdyby se výše školného stala pro některou rodinu překážkou k docházce jejich dítěte do katolické školky. Protože nechceme mladé rodiny vzrůstajícími náklady zatěžovat více, než je nezbytně nutné, vítáme každou mimořádnou finanční výpomoc, jakou byl i výtěžek z blešího trhu.

Jana Stielová

 Pravidelná páteční setkání: Scházíme se každý pátek večer po mši svaté, to jest v **19.00 hodin**. Každý poslední pátek v měsíci bude společenství s účastí kněze. Přijďte! Kontakt: spolcoberoun@centrum.cz

 Setkání mladých. Každý první pátek v měsíci se naše páteční setkání nekoná na faře v Berouně, nýbrž na Svaté Hoře u Příbrami. Odjíždíme vlakem vždy v 15:00 z hlavního vlakového nádraží v Berouně. Na Svaté Hoře se účastníme mše svaté, adorace a případně zpovědi v rámci mariánského zaslíbení získání Božích milostí díky návštěvě mše svaté a svátosti smíření o devíti “prvních” pátcích.

FARNÍ CHARITA BEROUN

 Pozvání na Lochovické kejkle. Zveme veřejnost na 4. ročník letního historicko-fantazy festivalu Lochovické kejkle, který proběhne dne **12. 6. 2010** od 10 hodin v Lochovicích. Organizátoři z řad Klubu Betlém a fantasy skupin Dol Amroth a Armetských rytířů připravili vystoupení hudebníků, šermířů a tanečníků. Děti, mládež i rodiče se mohou naučit střílet z luku, projet se na koni a vyzkoušet si mnoho dalších zajímavých činností. Nebude chybět také dobové tržiště se spoustou jídla a pití. Zastřešené hlediště poskytne pohodlí pro návštěvníky i v případě nepříznivého počasí.

 Programy Farní charity Beroun pro školní děti a mládež. V rámci samostatných programů určených žákům základních škol realizuje Farní charita Beroun v roce 2010 vzdělávací program **Jinou cestou** zaměřený především na žáky a žákyně ze sociokulturně znevýhodněného prostředí a program tvůrčích dílen pod názvem **Umíme si popovídat?** Program rozvíjí sociální dovednosti dětí a navazuje na úspěšný loňský projekt Co takhle kdybychom... Umíme si popovídat. Cílem tohoto sociálně-kulturního projektu je podpořit komunikační dovednosti žáků ZŠ. Jeho prostřednictvím se děti pod vedením odborných lektorů budou moci vrátit zážitkovou formou workshopů k tradičním formám slovní a mimoslovní komunikace a zamyslet se nad jejím neopakovatelným přínosem pro kvalitu lidského života. Projekt vychází z poslání Farní charity Beroun jako poskytovatele sociálních služeb. Komunikace otevírá cestu k druhým lidem, a to nejen k lidem z příbuzných sociálních skupin, ale i k těm, kteří se jakýmkoli způsobem odlišují a jsou ohroženi společenským vyloučením. Proto se projekt zároveň zaměřuje na posílení soudržnosti dětí se skupinami sociálně znevýhodněnými. *M.M.*

 Farní charita Beroun, středisko Denního centra pro lidi bez domova postrádá pračku pro zajištění podmínek pro osobní hygienu klientů. Nenajde se někdo, kdo by daroval třeba již starší, používanou pračku?

 Kurzy počítačové gramotnosti. Farní charita Beroun nabízí volná místa v kurzech počítačové gramotnosti. Naučíte se základy práce s počítačem, internetem a e-mailem, psát, vytvářet tabulky a prezentace v programech MS Office. Cena kurzu 500,- Kč / měsíc. Pro seniory 40% sleva. Výuka probíhá 1x týdně v bloku 90 minut. Zaručujeme osobní přístup. Přihlásit se můžete na tel. 605 009 309, Ondřej Sklenička.

Zprávy odjinud

 Letní tábor rodin YMCA - Živá rodina zve na letní tábor rodin na Pavlátově louce u Nového Města nad Metují v termínech 8.-14. 8. a 14.-21. 8. 2010. Dospělý 2100,- Kč (nečlen 2300,- Kč), děti malá porce 1700,- Kč (nečlen 1800,- Kč), děti velká porce 1900,- Kč (nečlen 2100,- Kč), malé děti, které se nestravují 400,- Kč (nečlen 600,- Kč). **Program:** chystáme soutěže, olympiádu, noční hru, táboráky, výlet, besedy o zajímavých tématech. Dopolední součástí tábora jsou kurzy pro manžele a rodiče (přednášky, diskuse a poradenství psychologa k problematice manželství a rodiny), souběžně probíhá program pro děti od 3 let. **I. turnusu se**

zúčastní psycholog pro dospívající mládež. Chceme, aby si s námi užili rodiče i děti! **Pokud nedostatek financí by byl hlavním důvodem vaší neúčasti na táborech rodin - obraťte se na nás, uděláme vše pro to, abyste se mohli zúčastnit. Zatím se vždy podařilo najít řešení. Bližší podrobnosti a přihlášky na adrese YMCA – Živá rodina, Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1, tel. 224 872 421, mail zr@ymca.cz, www.zr.ymca.cz**

Arcidiecézní pouť rodin na Svatou Horu. V sobotu 19. června se uskuteční již osmá Arcidiecézní pouť rodin. Tak jako v minulém roce jsou rodiny pražské arcidiecéze zvány na Svatou Horu. Hlavní poutní mši svatou od 11 hodin bude sloužit otec arcibiskup Dominik Duka. Doprovodný program od 13 hodin připravuje Centrum pro rodinu. Bude mimo jiné obsahovat vystoupení písničkáře a psychoterapeuta Mgr. Jiřího Černého, přednášku MUDr. Mgr. Marie Opatrné na téma s pracovním názvem "Pastorační a zdravotní péče o prarodiče v rodině", hry pro děti a další.

Pracovní brigáda ve St. Boleslavi 26. 6. 2010: Pomozte i vy při záchraně areálu baziliky sv. Václava ve St. Boleslavi. **Začátek v 9,30** na děkanství. Pracovní oblečení s sebou. Kontakt: Staroboleslavská kapitula, Celetná 5, 110 00 Praha 1, tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz, www.tyn.cz.

21. ročník Katolické charismatické konference se bude konat ve dnech **7. až 11. července 2010** v Brně. Hlavní program proběhne v moderním pavilónu F na brněnském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a také náměstek primátora města Brna MUDr. Daniel Rychnovský. Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Jak se přihlásit? **1. Přihláška přes internet** na adrese <http://konference.cho.cz>, **Přihlašování přes internet bude ukončeno 1.7.2010 ve 12.00 hodin.** **2. Přihláška poštou - přihlášku pošlete nejpozději 20.6.2010** Pokud nemáte přístup na internet, vyžádejte si na tel. čísle: 777087736 (volejte pouze mezi 17 a 19:00) zaslání tištěné přihlášky, kterou nám potom vyplněnou zašlete na naši brněnskou korespondenční adresu: Pavlína Pastyříková, Puchýřova 13, 628 00 Brno. Důležité upozornění: Nekopírujte tištěné přihlášky!!! Na každé přihlášce je totiž uveden jiný variabilní symbol, abychom byli schopni identifikovat vaši platbu. Konferenční přihlášky s programem byly přílohou dubnového čísla časopisu Effatha (distribuce do 15.4.) a přijdou také do všech farností jako dubnová příloha Acta Curiae - takže si je můžete vyžádat koncem dubna u svých duchovních správců.

Milí berounští přátelé,

na výzvu vašeho pana faráře Josefa Pecinovského vám posíláme zprávu o "našem" (t.j. berounském i kolínském) fámíku, panu Pavlu Jamborovi.

Na faře v Kolíně úřaduje sestava: pan farář Libor Bulín, sestra Bernarda, tři skvělí stavební technici a hospodářské zázemí – Anička Goldmannová, maltézský pes Rimi, kocour Ferdinand I. a já, Marie Novotná, která Vám teď píše a ze srdce Vás zdraví.

Pro Pavla to byl na začátku jeho pobytu v Kolíně asi velký šok – všude plno lidí, společenství dětí, mládežníků a jiných „živlů“. Ale Pavel se přes to elegantně přenesl a v lásce a spokojenosti tu s námi žije.

Je pravda, že dochází ke střetům, kdy jsou lidé nevstřícní a navzdory Pavlovi dobré vůli se urazí a nemluví s ním.☺ To se stalo, když Pavlík, ač ke gratulaci nepřinesl kytku, chtěl mi přát k svátku

Maruška Novotná foto Balek

čarodějnic a líbat mne – starou bábu – pod rozkvetlou třešní. Vzhledem k tomu, že kytka žádná nebyla a pan farář Bulín všechny uschlé třešně dávno vykácel, nebylo usmíření možné. Ale díky teologickému výkladu o odpuštění pana faráře Pecinovského byl Pavel ochoten po čase mrazivého mlčení uznat, že zde můžeme opět žít v klidu a pokoji☺

SUMA SUMARUM – Pavel nám pomáhá v kuchyni, zalévá květiny, asistuje při úklidu části kostela svatého Bartoloměje (tam, kde zrovna nejsou řemeslníci), vypráví nám spoustu vtipů, umývá chodby. Je pod stálým dohledem odborných lékařů. Denně je s námi na mši svaté. Jistě si všichni přejeme, aby Pavel jednou našel stálý domov a byl tam spokojen.

Ještě jednou mnoho pozdravů všem, moji milí a drazí! Prosím, zvláště pozdravujte obětavého pana Miloše Palkosku. S velkou vděčností za dobu, kdy jsem mohla v Berouně s Vámi být, Vás ještě jednou zdraví a vše dobré přeje

Marie Novotná

P.S. Děkujeme za dar, který jste Pavlovi poslali!

Co se dělo:

Pouť za láskou pro nové kněze a sestry

“Co tady vlastně dělám?”, ptávala jsem se dříve na poutích za nová kněžská a řeholní povolání na Svatou Horu u Příbrami. Očekávala bych tu převahu černobílých hábitů a jejich šťastných, spokojeností semknutých rodičů a blízkých. Soběstačný černobílý klid se ale nekoná ani letošní první májovou sobotu.

Pestrobarevně oděni sportovci, stařenky s vnoučaty, dědové o holích, maminky s kočárky, odrostlí kluci ovinutí neviditelným poutem dívek šumí na prostranství chrámu jak potůčky sbíhající se ze všech luhů a hájů, aby se očistily posilujícím soutokem. Jsme opravdu ti praví k prosbě za duchovní ‘novou krev’? Tuším odpověď někde mezi námi, spojující nás jako síť. Obsah jí dal Mons. Dominik Duka, arcibiskup pražský, který slavnostní mši celebroid. Posvětil tak svou modlitbu za lásku v našich srdcích, v našich životech, aby naše společnost po lásce hladovějící mohla být uzdravena.

Přímluva otce se mi nejdříve zdála příliš *Poutníci z farnosti* *foto M. Žáčková* mnohoslovná. Média. Zaplavují společnost iluzemi. Představují lásku převážně jako okamžitý požitek. Hned se vyrobí vzpomínka na počkání v mnoha úžasných podobách díky zázračným divům moderních technologií. Zachráníme však jimi manželství? Zachráníme technicky či virtuálně společnost, jejímž základem je dobře fungující rodina? Jaká jiná řehole než ta manželská může vychovat člověka ochotného sloužit Bohu a lidem? Kde jinde než v manželské řeholi je takový prostor pro dobrý příklad, jak naplnit život smysluplně? V nemocnicích pro dlouhodobě nemocné a umírající chybí lidé ochotní sloužit. Staří rodiče představují mnohdy břemeno, které je třeba vytěsnit. Vnoučatům chybí něha moudrosti stáří a partner k radostné hře. Vy byste si dobrovolně napsali do kolonky povolání v dotazníku ‘s l u ž k a’?

“Manželství bez lásky nezachráníme,” říká arcibiskup. Jak dnes vlastně rozeznat lásku mezi všemi divy světa? Slovy duchovního otce, život lásce dává služba, a ta se neobejde bez oběti. Tak tento klíč mi nesmírně vrže frázovitostí, jako by mu chyběl ten správný zámek. Láska ve formě

služby - to v našem světě nikdy jednoduché nebude. To bych se asi mše neúčastnila jako svobodná práci (ne)stále hledající, nebylo by tolik ztroskotaných manželství, dětí ukládaných v baby - boxech, starých lidí bloumajících po ulicích s očima propadlýma do obludné samoty. Život stísněný lidským sobectvím skomírá. Co jiného je sobectví než nedostatek lásky?

Ještě že Lásky to s námi nevzdává. Bůh je Lásky a její pramen. Proto jsme tu správně. Tato pouť je v podstatě hlubokou prosbou o lásku, o uzdravení schopnosti lásku Boží přijímat a dávat, službou trpělivou, obětavou k bližním i k sobě. V každém z nás Pán Ježíš touží žít. Jak jinak může být lidská společnost zachráněna než Láskou?

Naším prostorem, zámek, polem i zahradou pro lásku je také církevní společenství, kde každý svým životem může vzbudit touhu mladého člověka vydat se službě Bohu v každém jeho dítěti. "Osobním příkladem," vybízí duchovní otec. Stav svobodný, manželský, rozvedený

nerozhoduje. Nerozhoduje dokonce ani fyzická zdatnost nebo věk. Na dobrou vůli Bůh odpoví, i když ne zrovna dle našich představ. Lásky Stvořitelova představy nepotřebuje, je svrchovaná a nekonečně milující, slyšíme z Písma.

Půjdu o ni prosit nejlépe hned po probuzení na každou pouť, i na tu svou všední čtyřadvacetihodinovou službu. Třeba se mi trochu podaří i drobnými přískoky měnit svět ke společné radosti a štěstí i našich duchovních bratrů a sester.

makozska

Pouť na Svaté Hoře za kněžská a řeholní povolání

V sobotu 8.5. jsem se vydala na pouť na Svatou horu u Příbrami. Měla jsem k tomu několik důvodů. Za prvé mši sv. celeburoval nový pražský arcibiskup D. Duka spolu s biskupy Malým a Herbstem. Chtěla jsem slyšet jeho promluvu. Trochu jsme měli smůlu, protože chvílemi nebylo panu arcibiskupovi kvůli špatnému ozvučení rozumět. Hlavní jeho

Svatá Hora foto M. Štromajerová myšlenka, která zazněla už při jeho uvedení do úřadu, byla rodina pokud možno dobře fungující. Rodina je základ. Pan arcibiskup má pravdu, ale někdy je velice těžké dobře fungující rodinu udržet. Problémy dnešní doby velmi zasahují do našich rodin. Některé to zvládnou některé ne. Moje modlitba směřovala za rodiny - poděkování za dobře fungující rodiny a prosba za rodiny, které se potýkají s různými problémy.

Druhý důvod, který mě vedl na Svatou horu, byla mše svatá byla za kněžská a řeholní povolání. A i tady prolíná myšlenka rodiny do kněžského a řeholního povolání. Je méně dětí

Požehnání otce arcibiskupa foto M. Štromajerová

a také je méně tolik potřebných kněží a řeholníků. Moje další modlitba byla za mladé muže a ženy, kteří přemýšlejí o tomto povolání, aby je vedl Duch Svatý a ukázal jim, kde jich je třeba.

Třetím důvodem byla prosba, ale i dík za nemocné kamarádky a nejen za ně, ale za všechny nemocné na duši i těle. Prosila jsem Pána Boha i Pannu Marii Svatohorskou za dar síly v nemoci.

Po mši svaté jsem jen tak chodila po bazilice a přemýšlela... Rozjímal... Prosila... Děkovala... Od půl druhé bylo možné dát panu arcibiskupovi otázky, které poutníky zajímaly, a pan arcibiskup ochotně a rozumně odpovídal.

Po patnácté hodině jsem pomalu začala sestupovat po svatohorských schodech s dobrým pocitem a mírným klidem získaným na Svaté Hoře.

Děkuji Pánu Bohu i Svatohorské Panně Marii za vyslyšení mých modliteb a proseb a také za krásně prožitý den.

M z P

Co se dělo: Hájek 2010

Poutní místa jsou svědectvím zkušenosti, kterou má člověk s Bohem – a to pro mnohé generace. Dávají nám možnost vymanit se ze svého prostředí a vydat se na cestu.

Klášter v Hájku nedaleko Červeného Újezda je znám tím, že zde byla postavena nejstarší Loreta v Čechách a na Moravě. Zakladatel Hájku, pan Florián Dětrich Žďárský ze Žďáru, měl v letech 1623-1625 šťastnou volbu místa, když v tomto rovinatém kraji, nedaleko Prahy, uprostřed stromového háje postavil loretánskou kapli – příbytek Panny Marie. Jeho potomci zde založili klášter. V loňském roce to bylo již 350 let od příchodu prvních františkánských bratří do Hájku. Poutníci sem putovali převážně o mariánských svátcích z okolních vsí a městeček. Cesta z Prahy do Hájku byla lemována 20 kapličkami, u kterých se poutníci zastavovali a modlili se. Toto poutní místo bylo v 50. letech minulého století znesvěceno a vystaveno chátrání a mariánská svatyně se stala zadržujícím vojenským skladištěm. Přesto ve stěnách okupovaného kláštera

žijící přebýval duch modlitby. V letech 1950 až 1953 zde byl Hájek v 1. pol. 20. stol. redakční archiv zřízen internační tábor pro kněze a do roku 1989 celý klášterní areál spravovalo ministerstvo obrany. V dnešních dnech se do tohoto poutního místa pomalu vrací život, avšak peníze na jeho důkladnou rekonstrukci neustále chybějí. Opravy jsou velmi nákladné a jednání o dotace složitá. V současné době jsou postupně částečně opravovány některé interiéry kláštera, včetně původní knihovny.

V letošním roce již o první květnové sobotě přivítal v Hájku něco přes 100 poutníků P. Jan Maria Vianney Dohnal OFM, který byl s účinností od 1. 1. 2010 jmenován a ustanoven rektorem filiální kaple Navštívení Panny Marie (loretánské kaple v areálu kláštera františkánů v Hájku). Při mši svaté otec rektor opět vyzdvihl význam Panny Marie jako Matky Boží i matky nás všech. Závěrem všechny srdečně pozval na další setkání na 15. 5. 2010, které bylo věnováno památce svatého Jana Nepomuckého. Chladné deštivé počasí sice některé poutníky odradilo, ale i tak se refektář kláštera při mši svaté zaplnil. Jako vždy bylo setkání završeno zpívanými loretánskými

litaniemi v kapli Navštívení Panny Marie, která byla rozhodnutím kardinála Vlka od 1.2.2010 vyhlášena vikariátním poutním místem vikariátu Kladno. Na vikariátní poutní místo se tak vztahují všechna ustanovení, práva a povinnosti vyhlášené pro poutní místa arcidiecéze pražské dekretem z 25. 4. 2008. To se týká i možnosti získání odpustků za obvyklých podmínek.

Toto místo bylo a je zasvěceno Matce Boží a právě přítomnost něčeho posvátného nás nutí k vnitřnímu usebrání a modlitbě. A právě sem jdeme hledat radost a posilu do života a věříme, že Panna Maria nás vyslyší. Máme-li oči otevřené, můžeme i dnes být svědky malých i velkých zázraků. *-atm-*

Bible hostí naše duše Duchem Svatým

Biblická hodina: Manou pro duši je mi společenství s Biblií

Biblické hodiny jsou otevřené pro každého, kdo hledá posílení pro svou duši ve společenství nad Písmem. Toto společenství s nejlepším Přítelem je naplněním žíznivé duše manou s nebe po suchopárném týdnu. Mohu v něm nacházet hutný zdroj duchovního občerstvení pro sedm dní v týdnu již pátým rokem.

Hodinu nad Biblií vede pan farář. *“Tak co je nového,”* ptá se na úvod. Světské a duchovní - zdánlivě nemožná kombinace - viděno očima zvenčí, se tu snoubí jako kříž a láska. Nad otevřenou Biblií, letáky s nedělní liturgií, nejdříve krátce probíráme palčivosti posledních dnů. Z debaty nad otlačenými patami a zkušenostmi s ostrými lokty nám vyplývají obávané momenty našich životů v souvislosti se slabými místy naší společnosti, ruku v ruce s člověkem neblaze provázaného hříchem. A nad tím vším chabým člověčím vládne ramenem mocným Hospodin, který si nás tak pěkně usazuje tam, kde nás, pro naše nejlepší dobro, CHCE MÍT. Jednou týdně ve společenství nad Biblií je opravdu velký dar, větší než chvílky soukromé, jakkoliv jsou pro pokoj duše **n e p o s t r a d a t e l n é**.

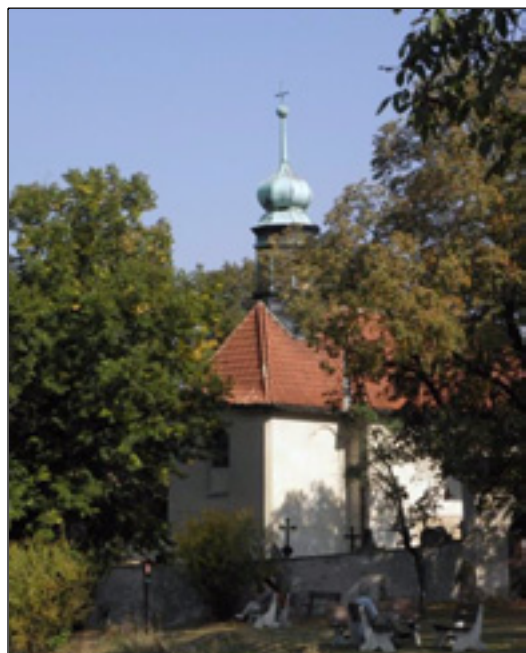
Scházíme se převážně ti, kterým doma zrovna nehoří plotna pod společnou rodinnou večeří s ratolestmi, neleží na bedrech starost o dorost nebo které právě nespoutává nesdělitelný televizní program či pro bolest neodolatelná postel. Soukromě označuji naše seskupení jako Statečná TO Sedma (StoS). Máme toho dost, a přitom nemáme málo. Dost brečení nad rozlitými mlíky životních rozmarů, nemálo naděje a z ní radost, že nás přese všechny naše úlety ze strastí a pády představ Stvořitel náš miluje. To je jistota jak plamenomet do tenat temna nepokojného světa. Neskromně míním: StoS o ni stojí.

Pár let zpět jsme se každé setkání věnovali některé knize Knihy knih. Setkání nad ní pan farář otevírá společnou modlitbou. Teď se nalzáme ve Čtení a Evangelium určenému pro nadcházející neděli. Každý zúčastněný se spontánně noří do bezedného vodopádu Boží moudrosti čtením jednoho verše, jeden za druhým. Duch Svatý promlouvá skrze každého z nás, když pak nad textem rozjímáme. Často užaseme, jak je Boží slovo stále aktuální, nadčasové a tolik dobíjející naše skomírající omezené síly. Jak jen lehce býváme dobiti jediným veršem z Písma, které se zdá být pálivým uhlíkem, dokud není vyloženo. Jak za zrakem se pak promění ve sladkost asi jako chléb déle rozmělnovaný v ústech. Slovo Boží pak zraněné srdce lidské hojí bezpečně tam, kde je právě třeba, je-li již pokorou vystrojené. ***Nejen chlebem živ je člověk, ale každým Slovem, které vychází***

z *mých úst, praví Pán*. Ten který se za mne i za tebe vydal na smrt, z mrtvých vstal, dává život v radosti nadčasové. Proč mu jen nevyjít vstříc? Na biblické hodině, každé úterý od šesti, se zas uvidíme a posílíme **na cestu s dobrem velmi družnou**. *makozska*

Co se dělo: **ŘECKÁ LITURGIE NA TETÍNĚ**

Na Tetíně jsme kdysi jako děti vždycky nahlédli do zamčeného kostela nad řekou klíčovou dírkou. Viděli jsme staré rozbité lavice, rozpadající se oltář, na zemi se povalovala nějaká prkna a sklo z rozbitých oken. Na všem ležel prach – a smutek. Stavba byla opuštěná, zadumaná, umklá. Babička říkala, že se už vůbec nepoužívá, a to znělo, jako když někdo umře. Psala se léta šedesátá, starat se o kostely se moc nenosilo. O pár let později mě tady vždycky napadla známá melodie Karla Kryla: „Z rozmláceného kostela v krabici s kusem mýdla přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla...“

Tetín

foto L. Fričová

„Přijed' k nám na Tetín!“, zvaly mě sestry cyrilometodějky letos začátkem května. „Bude tu řeckokatolická liturgie, patnáctého, den před svatým Janem Nepomuckým!“ Slíbila jsem, když nebudou velké lijáky. Půjdu pěšky. Z kostela nad řekou se už před pár lety stala galerie, v níž zajímaví výtvarníci pořádají zajímavé výstavy. Kostelík se probudil, nadechl, ožil a čeká. Chodí sem poutníci, turisté, návštěvníci...

Loni v září se u příležitosti řeckokatolické bohoslužby při poutní slavnosti ke svaté Ludmile domluvili vikář **P. Josef Pecinovský** a řeckokatolický otec **Karel Soukal**, že tady, v kostele sv. Jana Nepomuckého, bude jednou za měsíc řecká liturgie. Kostelík se ještě víc otvírá, probouzí a ožívá!

Nepršelo. Na Tetín jsem dorazila se studeným větrem v zádech právě včas, chvíli před pátou. Kostel sv. Jana stojí tichý a pokorný uprostřed jamí mladé zeleně mezi korunami stromů a

zdá se zatím prázdný. Vpředu se mihl kněz v bílém liturgickém rouchu a zmizel za oltářem. Uprostřed stojí dvě lavice a zvou dovnitř k usednutí, na nich leží bílé listy, zřejmě texty liturgie.

Vkročila jsem tedy dovnitř. Kolem dokola na stěnách vidím obrazy, z nichž vychází zvláštní světlo. Plné jasných barev vyprávějí příběhy z Bible a jako by prozařovaly prostor. Za čtrnáct dní tu bude vemisáž výstavy, která už je vlastně instalována. Na oltáři hoří čajové svíčky vyrovnané do řady. Stojím tu pořád sama, pátá se blíží, kolem naprosté ticho, jen listí stromů venku šumí ve větru. Je to opravdu od pěti? Ale za chvíli se objevily sestry z tetínské fary, tak už nejsem sama! Svatá liturgie Jana Zlatoústého může začít, jenom jsme se ještě domluvili na čtení. Připadám si jako v arše – nebo jako v bárce na rozbouřeném moři; takový pocit mi asi vtiskl námět jednoho obrazu.

Svaté liturgii předsedá otec **Ján Kočerha**, na jehož češtině není téměř znát jeho slovenský původ. Bereme si na pomoc natištěné texty, a máme tak možnost srovnání s naší bohoslužbou. Text je hodně podobný římské liturgii, liší se spíš v jednotlivostech. Možná proto, že není tak zautomatizovaný, že ho neříkáme z paměti, nás vede k hlubšímu a skutečnému uvědomění si obsahu slov. Sešlo se nás pět, čtyři obyvatelky tetínské fary a já. S knězem je nás tedy šest. Na chvíli přišla i jedna maminka sdvěma malými dětmi, ale chlapeci dlouho nevydrželi.

Zešeřilo se, ale v kostele jsme opravdu jako v arše. Kde se dva nebo tři modlí, je Pán mezi nimi... A nás je dokonce šest! Liturgie vrcholí přijímáním pod obojí, hostie namáčená v Krvi

Kristově - proměněné z červeného vína - nám dokonale zpřítomňuje Kristovu oběť... A najednou je vše u konce. Chvilka rozhovoru s otcem Janem, který vysvětluje, že dnes nemohl přijet ani jeden *kantor* (pod tímto slovem je třeba si představit původní význam *zpěvák*, nikoli učitel), ale příště určitě dorazí, tak bude liturgie zpívána. Také vyšlo najevo, že otec Ján přijel na motorce, na níž podobně cestuje ve své službě i do Mělníka, do Kladna... Na delší hovor není čas, protože pokračuje ještě do Příbrami. K příští řecké liturgii zveme na 12. 6. od sedmnácti hodin, tentokrát prý bude určitě zpívána!

Vernisáž výstavy se koná v neděli 30. 5. a představí se na ní autor obrazů **Jan Kutra**, který se zabývá v posledních letech biblickými a křesťanskými náměty. Uspořádal už řadu výstav převážně ve Švýcarsku, ale i doma v Čechách.

Lidmila Fričová

Ján Kočerha na Tetině K. Radoušová

Hudba oslavila slavnost Seslání Ducha Svatého

Berounský chrám sv. Jakuba se v posledních letech stal centrem duchovní hudby – hlavně liturgické. Je velikým darem pro věřící i veřejnost milující tuto hudbu, že zde plodně spolupracují Jiří Bešcec, vedoucí vynikajícího chrámového sboru, a varhanník a skladatel Lukáš Petřvalský. Ten obohatil Beroun svými díly, z nichž poslední skladbu uvedl premiérově na letošní Boží hod svatodušní.

Svatojakubský chrámový sbor

foto av

Na požádání nám autor podal k této slavnostní chvíli následující informace.

„Asi před rokem se berounský děkan P. Josef Pecinovský při jednom našem rozhovoru vyslovil, že by se mu líbil zhudebněný text z Knihy Moudrosti (kap. 7). Text je velmi hluboký, je chválou Moudrosti, která je dána působením Božího Ducha. Velmi mě oslovila jeho poetika, ale stále nepřicházel hudební nápad. Vnímám sílu toho textu a trochu se obával, že by hudba mohla jeho poselství zastínit. Vše má svůj čas. Po roce přišla inspirace ... Nepochybně jsem zachytil závan onoho Ducha, o kterém pisatel v Knize Moudrosti tak krásně píše. Chtěl jsem napsat velmi subtilní hudbu, oproštěnou od zdobnosti, prostou a vymaněnou z přísných pravidel. Chtěl jsem zachytit něco z toho nenápadného chvění, které můžeme denně zaznamenat všude kolem nás

Svatojakubské varhany foto av

v geniálním systému přírody, v kráse všeho druhu. Zhudebnil jsem liturgický text doprovázející slavnost Soslání Ducha Svatého, tedy jeden z největších církevních svátků. Hudbu jsem nespojoval žádným rytmem, aby slovo vyniklo ve svém přirozeném plynutí. Soustředil jsem se na melodickou linku a sbor použil jen jako koření hudebního proudu. Posluchač může vnímat klidný a tichý tok hudby, který se jen na několika málo místech rozšíří do harmonických souzvuků. Varhany zde pouze doplňují harmonii sboru nebo podbarvují melodickou linku. Prakticky nikde nezazní silné forte, je to hudba meditativní. Vrcholem je pak závěrečná část s textem již zmíněné sedmé kapitoly z Knihy Moudrosti. Uvědomuji si, že vzniklo ojedinělé dílo i v kontextu mé tvorby a přiznám se, že mě výsledek v provedení Svatojakubského chrámového sboru velmi překvapil. Považuji za velké životní štěstí, že mohu zachycovat tichá poselství Ducha a předávat je dál, aby je i druzí mohli vnímat“.

Jaroslav Vacík

Ad: Sbíрка na Svatou zemi

Berounský katolický zpravodaj – duben 2010: „Sbíрка na Svatou zemi – na Velký pátek 2. dubna vykonáme sbírku, kterou podpoříme křesťany ve Svaté zemi. Pozice křesťanů v Izraeli není nijak jednoduchá. Tato sbírka může být malým poděkováním Svaté zemi, která je kolébkou křesťanství a kde všechno začalo...“

První křesťané z bohatších obcí pořádali sbírky pro obce chudší nebo v nesnázích, např. pro církve v Jeruzalémě. Ve svém prvním listu Korintským svatý Pavel píše: „*Pokud jde o sbírku pro církve v Jeruzalémě, dělejte to podle pokynů, které jsem dal církvím v Galacii. V první den týdne necht' každý z vás dá stranou, co může postrádat, aby sbírka nezačala teprve tehdy, až k vám přijdu. Až budu u vás, vyšlu ty, které doporučíte, s průvodními listy, aby donesli dar vaší vděčnosti do Jeruzaléma.*“ I v druhém listu Korintským najdeme podobné svědectví: „*Chceme vám povědět, bratři, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii. Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost. Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost; s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku.*“ A dál vyzývá k sbírce pro Jeruzalém. (I ve Starém zákoně najdeme podobná svědectví, jak Židé z babylonského zajetí posílají dary svým bratřím do Jeruzaléma.)

Vyprávěl jednou jeden křesťan z Palestiny, jak žije v Betlémě a podporuje i finančně svoji církev. Dělá to rád a dělal by to rád i dál, ale neví... Neví, co bude dál. Uvažuje o tom, že se s celou svou rodinou přestěhuje do Jeruzaléma. Tam jezdí za prací každý den a každý den se zase do Betléma vrací. Ale někdy taky ne. Na hranici jsou problémy. S izraelskou policií. Občas také hranici zavřou a on nemůže domů, ke své rodině. Třeba i několik dní. Občas také do Betléma nesmějí turisté, město je delší dobu izolováno. Hotely jsou prázdné, obchody váznou. Křesťanů v Betlémě ubývá. Asi se stěhují jinam. Zmísta Kristova narození.

Vyprávěl nám jednou P. Josef, že kdysi viděl na hranici mezi Betlémem a Jeruzalémem, jak izraelští vojáci nechávali Araby, jedoucí do práce do Jeruzaléma, při kontrolách klečet u silnice. Jen tak, bezdůvodně. Hodinu, dvě... Nenávist k Arabům je tu zakořeněná a asi se moc nerozlišuje, kdo je muslim a kdo křesťan. Kdo by mohl být extrémista. Křesťané v Izraeli opravdu nemají jednoduchý život.

Nazaret měl kdysi převahu křesťanského obyvatelstva. Nazaret, místo dětství a mládí Panny Marie, místo zvěstování Páně. Nádherné kostely, davy poutníků z celého světa. Žil tu svatý Josef a potom celá Svatá rodina. Místo Ježíšova dětství a jinošství. Dnes tady převažuje obyvatelstvo muslimské. Taková je realita.

Berounský katolický zpravodaj – květen 2010: „Sbírka na Svatou zemi. Na Velký pátek 2. dubna proběhla sbírka konaná na podporu křesťanů ve Svaté zemi. Naše farnost na tento účel odevzdala 4070,- Kč.“

V kostele bylo ten den podle odhadu P. Pecinovského asi 150 lidí. Průměr na jednoho činí tedy asi 20,- Kč. Že neumím počítat? Ale ano. Je to taková moje soukromá rovnice o jedné neznámé, jejíž výpočet je poměrně jednoduchý. Ale vraťme se k tomu průměru – jestliže ve sbírce přece jenom ležely i nějaké stovky a dvoustovky, „zprůměrovaly“ se zřejmě s nulami. Sbírkou byla přitom připomenuta na Květnou neděli vohláškách.

Co se dá koupit za dvacet korun? Co jsme to vlastně, milí Korintští, do té Svaté země poslali? A kolik jsme si toho odepřeli?

Jedna Neznámá

(z rovnice o jedné neznámé)

Kurzy Alfa v Řevnicích

Před časem jsme Vás informovali o evangelizačním programu Kurzy Alfa, které probíhaly v našem vikariátu, v Řevnicích. Jedna z organizátorek programu se nám nyní ozvala se zpětnou bilancí a její zprávičku a především svědectví jedné z účastnic Vám předkládáme. (V příštím čísle bude následovat další svědectví od pana Františka, který se díky Alfě po padesáti pěti letech vrátil do “otcovského domu” církve.) **-red-**

Troufám si říci, že se Alfa u nás docela vydařila, scházelo se nás mezi 30-40 účastníky, včetně týmu, dá se říci, že kapacita sálu na faře byla naplněna. Asi 10 z účastníků byli lidé, kteří nechodí do kostela, nebo jen sporadicky. Alfa skončila asi před měsícem a hned jsme navázali kurzem Beta, který je veden formou společenství, a většina hostů se jí účastní. O posledním květnovém víkendu se také na faře v Řevnicích konalo setkání “o Alfě”, kde zazní různá svědectví, a setkají se zde lidé, kteří se na Alfě konané např. ve Stodůlkách obrátili už dříve, pak chodili do katechumenátu a letos o Velikonocích byli pokřtěni. Na podzim bychom rádi pokračovali s dalšími kurzy. Na našich stránkách najdete více informací, fotografie, atd.: www.alfa-revnice.wz.cz

Jitka Folejtarová

Svědectví: Moje návštěva na Alfě

Dostala jsem pozvání na závěrečné setkání první dopolední Alfy v Řevnicích, které jsem s radostí přijala. Ale znáte to, když zrovna máte přijít včas, tak to nevyjde. A tak jsem s jazykem na vestě doběhla už po úvodním přivítání. To ovšem, jak se v zápětí ukázalo, naštěstí vůbec nevadilo, protože písně chval a modlitby mě okamžitě vtáhly do atmosféry nabitě emocemi. To dopoledne bylo zvláštní a skrz na skrz prostoupené Duchem Svatým.

Překvapilo mě, kolik je tam lidí – plná místnost! A byla jsem i překvapena tím, kolik lidí se připojilo ke společné modlitbě, která nebrala konce – bylo to fascinující! Poté se slova ujala Marika, aby kromě vtipu a přečtení vtipného úryvku z knihy o tom, že kněží jsou také normální lidé, uvedla přednášku. Následovala tedy promluva Jany Slukové na téma „A co církev?“ a „Jak mohu prožít zbytek života co nejlépe“. Jako matka tří dětí, učitelka, dříve sama hledající a konvertitka vyslovila spoustu podnětných myšlenek. Během přestávky si účastníci u výborných a rozmanitých dobrot všeho druhu mohli navzájem popovídat a já se mohla pozdravit s lidmi, kteří Alfou realizovali a kterým za to všichni nádherným způsobem děkovali. Po přestávce tentokrát

nebyly obvyklé skupinky, ale všichni v jednom společenství vyjadřovali své pocity z Alfy. Někdo se zaměřil na to, co se mu nejvíce líbilo, jiný vyprávěl o tom, co mu Alfa dala a jak ovlivnila jeho dosavadní život. A to už se mi chvělo celé tělo dojetím a radostí zároveň. Většina z přítomných byly ženy, jejichž svědectví bylo úžasné, ale když se dostalo slovo ke skupince vedle sebe sedících několika mužů, úplně jsem užasla. Jeden z pánů začal s tím, jak si uvědomil, že život z víry je něco víc, než co dosud žil, že jako by se setkal s pravým Bohem. Další pokračoval o tom, jak se po 55 letech znovu obrátil k Bohu... A to už mi po tvářích stékaly slzy a já v duchu volala Haleluja! Totálně mě to sebralo a já měla pocit, jako by se ti lidé proměňovali přímo tady a teď. Zaznělo také svědectví paní, které to dalo odvahu číst z Bible na pohřbu a vyzvat lidi ke společné modlitbě a jiná paní hovořila o větší pokoře. Bylo toho tolik, že si nejde na vše vzpomenout. Tolik mě to uchvátilo, že jsem na to myslela ještě po zbytek týdne a ještě teď při vzpomínce prožívám stejnou radost z Ježíšova díla jako tam. *Veronika Černá, Třebotov*

Křest Sofie a čokoládoví andělé

Cestou zrození křesťana mezi světlem a tmou

Význam jména Sofie je spjat s moudrostí. A odkud pramení moudrost? Jak nabádá žalmista, z bázně Boží. A bázeň Boží neznámá strach, ale vědomí BOŽÍ BLÍZKOSTI. Nadýchávám se jí ve chvílích křtu. Vždyť kde se Bohu mohu přiblížit více než více u dítěte, u stařenky - moudrému starci, v nichž Bůh nad světem převažuje? Taková setkání jitří moji touhu svůj křest žít. "Ano" nese se od oltáře souhlas rodičů, "Amen".

Amen, amen za mnou opakovaly něžné dětské hlasy. "Komu asi patří?", vkrádá se mi zvědavá otázka do modlitby. Konečně se letmo pátravě obracím. K mému překvapení dva malí Romci stojí sami v lavici za mnou, bez rodičů. Zato s očima hlubokýma, dvakrát třikrát více otevřenýma. Podívali se na mě tázavě. Usmála jsem se na ně, a už jsme sledovali slavnostní událost společně z jedné lavice. Tajně jsem se zatetelila jako kvočna mezi kuřátky. Takto asi také může vypadat rodinná spoluúčast. Chlapci snaživě opakovali odpovědi, které já znám. Ale tak jako oni, ani já jsem opět neznala křtěné děťátko či někoho z jeho rodiny osobně.

Ačkoliv se *osobně* neznáme, přesto jako jedna rodina Božích dětí sem patříme, formuji si odpověď pro zvědavého chlapce. Nejsou ale důležitá slova, slavnost před našima očima je výmluvnější. "Kéž světlo křtu v tobě sílí, žije a chrání tě po celý tvůj život," modlí se nad děvčátkem pan farář. Ujímám se té modlitby v duchu a pronáším ji znovu nad svými třemi kmotřenečky, kteří, ač dobrého srdce, znají kostel převážně jen zvenčí. A modlím se za svou křestní kmotru, která zřejmě od víry, jako mnozí jiní, odpadla. A představuji si drahé své rodiny, jak prochází rukama duchovního otce do rodiny křesťanů, jejíž radost tento svět neudusí.

"Co je to modlit?", opáčila má čtyřletá neteř nedávno. "To je prosit Boha o pomoc nebo mu děkovat", vysvětluji se zatajeným dechem, "ale každý nevěří", připouštím obezřetně. "Já teda věřím", říká Minka rozhodně jak pravá rozumbradka. Dočkám se někdy jejího křtu? Snila bych dál ráda, ale realita nás rozděluje. Možná je mi chvílemi v myšlenkách více smutno nad tím stále

kresba J. Goldmann

jen zbožným přáním, ale radost od oltáře proniká každou překážku a jak kadidlová vůně očisťuje, osvěžuje a vybízí být součástí radosti rodiny Božích dětí. Chlapcům vedle mne plápolá v očích velikonoční svíce, jen si připálit. Nezhasne jim cestou domů, cestičkou dalekou?

Pro začátek... Jakobych se zas matně obávala konce. Pan farář předá bělostnou roušku a křestní list, poblahopřeje, požehná a ztratíme se zas z očí. Naštěstí poslední slovo nepatřímě. *"Sofie je teď pokřtěná, ale tím to nekončí"*, promlouvá pan farář k přítomným rodičům a přátelům. *"To je jen začátek"*, pozvedá hlas. Jako by chtěl vyzvat k úkolu, který (jsme) právě slavnostně přijali. A to znamená provázet teď maličkou Sofii na cestě k Otci životem v lásce. Nejlépe jen osobním příkladem.

Není to jednoduché pro nikoho. Často zůstáváme stát, sedět, ležet mimo příliš dlouho. Pak se snad může zdát, že křest je pouhý automat. Ale není tomu tak, dokud nám zůstane ta touha ptát se po Bohu, po životě s ním, aby nebylo více tmy. Dva tmaví chlapci mi té slavnosti přinesli kousek světla a naděje. S díkem se skláním pod sochou Panny Marie v patě kostela. *"Zdravas Maria!..."* *"Co jste říkala?"*, vpadli mi do modlitby chlapci, *"řekněte nám to!"*, žadoní moji milí malí přátelé očima hlubokými jak paměť Izraele. A jdeme znovu, společně. Srdce mi blázní radostí. *"...i v hodinu smrti naší."* *"Amen, amen, amen"*, zaznělo jak kaskádou. Když se neuměle, zato s upřímností dětského srdce, jak právě zrození andělé přežehnali, mizí mi ve světle ulice. *"Bůh tě miluje"*, slyším se ještě v obavě, aby dnes doma neměli hlad. Zas nemoudrost. Vždyť křest Sofie toho byl světlem do našich strachů. Kdo žije z lásky, nehladoví. *makozska*

Dopis: Otče, dovolte mi, abych se zamyslí nad Vašimi slovy!

Jsem tu v Berouně na návštěvě a zaujalo mě, že je málo, když lidé házejí do košíčku korunu, dvě nebo pět korun. Víte o tom, že mladí lidé mají i milionové hypotéky na bydlení? Proč je ztrapňujete? Neměl by více přispívat stát?

Dnes na mši svaté chodilo jedno děvče s jedním chlapečkem kolem stolečku a Vám se to nelíbilo.

Byla jsem na exerciciích a otec arcibiskup Graubner říkal ženě, která reptala, že děti v kostele zlobí: „Kdy chcete vodit děti do kostela? Máte je na diskotékách, kostely jsou prázdné. Dítě potřebuje do kostela hračku, autíčko, rohlík, oplatku a pitíčko...“

Ptám se Vás otče, kdy Vy začnete učit děti ve vaší farnosti chodit na mši svatou? Neměl byste mít mši svatou pro děti? Děti je třeba učit chodit na mši svatou, nebo ne?

Až budete mši svatou sloužit pouze v domově důchodců, bude Vás tam rušit jenom cvakání umělých chrupů.

Pán Vám žehnej **X.Y.**

(Jméno a adresu pisatelky záměrně neuvádíme.)

Vážená paní X.Y.!

Dovoluji si zareagovat na Váš jistě dobře míněnýe-mail.

Předně:

- Věřte mi, že velmi nerad otevírám před farností otázku peněz. Jsem v Berouně již devátý rok, a osm let jsem prakticky mlčel..
- Je velkým a rozšířeným omylem, že stát nám něco dává. Ano, jsou tu jisté státní dotace na opravy objektů (ty jsou ale jen částí výnosů z majetku, se kterým stát hospodaří a který Církvi stále neoprávněně zadržuje), ale vždy je také nutná i spoluúcast vlastníka, a to minimálně 10%. Např.: Při opravě střechy kostela za 1.000.000,- Kč je to tedy minimálně 100.000,- Kč, které musí ze svého dodat farnost.

- Co se týká režie kostelů a far (elektrina, plyn, voda, údržba...), které slouží nejen k bohoslužbám, ale i pro různá další pastorační setkání farníků a jiné aktivity, tak na to nedostanu, kromě zmíněných sbírek a darů farníků, také od nikoho nic.
- Představy, že to, co chybí, zadotuje arcibiskupství, či dokonce Vatikán, jsou u lidí rozšířené, ale zcela mylné. Naopak farnost každou 4. sbírku (1x/za měsíc) posílá na arcibiskupství na podporu pastoračních aktivit v arcidiecézi, na charitu, na kněžský seminář, na misijní dílo...
- Když pak dnes a denně vidím, kolik mladé rodiny, i ty, co mají hypotéky, a také babičky, jež "zanášejí" vnoučata, utratí peněz za kolikrát nesmyslné věci, značkové zboží pro děti, drahá auta, dovolenky, mobily, které má dnes téměř každé dítě..., (a věřte mi, že to vše každému přeji!), tak zmíněná koruna není biblickým "halětem chudé vdovy" (ta dala ze svého nedostatku, celé své živobytí), ale aktem, kdy je neztrapňuji já, ale oni ztrapňují sami sebe, a také vyjadřují svou zodpovědnost (či spíše nezodpovědnost) za břemeno nákladů, jež i farnost musí nést!

Co se týká malých dětí:

- Je velkým požehnáním, že v naší farnosti je tolik mladých rodin s malými dětmi, v nich je budoucnost i naší Církve. Bohu díky za ně!
- Dětem, alespoň školním, se více či méně věnuji přes dvacet let. Bez lásky k nim by to člověk nemohl dělat. Sama víte, a to lépe než já, jak je to někdy náročné.
- Na druhé straně si ale, při vši úctě, dovolím nesouhlasit s citovaným panem arcibiskupem Graubnerem (pokud to tak skutečně řekl). Kostel není ani bufet, ani dětské hřiště! Je to posvátné místo, kde se můžeme setkávat s živým Bohem. Učit i ty nejmenší, že je to něco jiného než pískoviště, je sice asi velmi náročné, ale potřebné. Myslím, že ani já ani Vy jsme nebyli vychováváni jinak.
- Naopak! Nesouhlasím s dnešním stylem výchovy v mnohých i křesťanských rodinách, kdy je dítě modlou, kolem níž se rodiče točí, kdy se dítěti všechno dovolí a všechno dá. Že se to jednou vymstí, je již v mnoha případech bolavou zkušeností. Samozřejmě tím nehájím nějaké týrání dětí, či nějaký dril.
- Co se týká mši sv. "pro děti", tak i ty máme ve farnosti pravidelně. V současnosti je má sice pan kaplan (v minulosti jsem je míval i já osobně). Pro skauty, a to jsou také děti, je pak mívám většinou zase já, takže mi tato sféra opravdu není cizí.
- Učit děti chodit na mši sv. je však především posláním rodičů. Ukázat jim, že se jedná o jedinečnou a sváteční chvíli, kdy se můžeme setkávat ne s někým menším, než se samotným Pánem Bohem... To vše mají pak především rodiče ukázat i vnějším chováním, jako je např. včasný příchod, slavnostní oblečení... Sama jste si mohla povšimnout, jak se věřící na mši sv. trousí, a jak mnozí přicházejí oblečení. Ano, možná právě jako do bufetu, či na hřiště.
- Co se týká bohoslužeb v domově důchodců, tak to cvakání umělých zubů jsem už nejednou zažil i přežil. A pokud by to bylo příliš hlučné, tak bych je také slušně poprosil, "aby si je nechali vhrnečku"...☺

Promiňte mi možná tvrdá slova, ale věřte mi, že mám děti rád a jsem i jako kněz opravdu šťastný a vděčný za mladé rodiny ve farnosti. Mám jen asi na některé věci poněkud jiný pohled.

I tak Vám děkuji za Váš e-mail a upřímně Vám přeji vše dobré a vyprošuji Vám i všem Vaším blízkým Boží požehnání!

Vúctě

J. Pecinovský

Ze života svatých

Sv. Medard

(8. června)

redakční archiv

Den svatého Medarda, biskupa z Noyonu, byl významným dnem zejména pro selský lid. Čas a zkušenosti prověřily pravdivost lidových pranostik a dnes už ani renomovaní meteorologové nepochybuji, že „jaké počasí na Medarda bývá, šest neděl trvání mívá“. Medard se narodil někdy mezi lety 459 až 473 v Salency nedaleko Valenciennes v severní Francii v rodině franckého šlechtice. V roce 505 byl vysvěcen na kněze a kolem roku 530 přijal biskupskou berlu z rukou Remigia z Remeše. V Noyonu, které během jeho působení zažilo nebyvalý rozkvět, zemřel kolem roku 545. Jeho ostatky nechal král Clothar pochovat ve městě franckých panovníků Soissons, kde nechal na počest světce zříditi opatství.

Medardův kult se rychle rozšířil po celé západní Evropě. Rolníci ho o jeho svátku vzývali jako patrona dobrého počasí a „suchého“ nebe o senách. Snad k tomu přispěla legenda vyprávějící, že když byl Medard ještě malým chlapcem, zastihla ho v polích velká bouře s deštěm. Najednou se z nebe snesl velký orel a dítě ukryl pod široce roztaženými perutěmi. V Salency, Medardově rodném městě, se 8. června pořádaly Medardovy slavnosti. Biskup ve své poslední vůli odkázal městu 12 jiter úrodné půdy, z jejíhož výtěžku měla každý rok dostat nejctnostnější salenská panna 12 tolarů jako věno. Předání odměny se konalo o „růžové“ slavnosti. Mladé dívky se na ni vyzdobily květy růží na počest Panny Marie a vybraná dívka byla po celý rok ctěna jako „růžová královna“.

-vac-

Vzpomínkové vyprávění hudlické kostelnice

Paní Božena Knoblochová je v Hudlicích známá tím, že nelení přiložit ruku tam, kde je potřeba pomoci, a nejvíce je to v místním kostele. Dnes je to pamětnice, jejíž vyprávění zaceluje to, co není napsáno v kronikách, a dovede přiblížit život obyvatel. Vypráví: „*Na svých procházkách kolem Hudlic často pohládím pohledem náš kostel a neubráním se vzpomínám na nedávnou minulost a nebo události, které znám z vyprávění starších občanů. Před sto lety bývaly lavice kostela sv. Tomáše plně obsazeny a mládež stávala uprostřed až k mřížkám. Žeň byla tedy hojná. První světová válka však tady způsobila katastrofu a útlum duchovního života. Za války byly všechny tři zvony roztlučeny přímo ve věži. V roce 1920 byla poničena socha sv. Jana Nepomuckého v kapličce, kterou dali postavit rodiče Josefa Jungmanna. Rovněž zmizely i dva kříže na cestě do Svaté. Okna kostela byla vytlučena. V obci tehdy žilo 1708 obyvatel, z nich 1019 bylo bez vyznání, 603 římských katolíků, 23 českých bratří, 54 se jich hlásilo k československé církvi husitské a 9 bylo židů.*

Bývaly však i doby lepší. Vždy 4. července, o svátku sv. Prokopa, jenž je patronem horníků a zemědělců, tu bývala slavena hornická pouť. V bukovém lese, který se rozkládal mezi Hudlicemi a Novým Jáchymovem, na místě zvaném „Na dvanáctce“ stál vysoký železný kříž. (Teď tam zůstal jen zděný podstavec). U toho kříže sloužil kněz mši svatou. Byly tu rozestaveny stoly a lavice, hospodský prodával jídlo a pití, byla tu šatlava, kam občas zavřeli nějakou havírku. Tu musel její manžel vykoupit a za vybrané peníze si dávali rozveselení havíři znovu

nalít. Byly tu houpačky a kolotoče, k tanci vyhrávala dechová hudba a děti byly oblepené od pamlsků, které prodávala cukrová bába .... Škoda, že se tato krásná tradice neopakuje.

Když jsem se před 51 lety vdala do Hudlic, scházelo se na generální úklid kostela před poutí až 12 věřících. Slečna Alžběta Fešarová a později zase slečna Šnajdrová pro nás ohřívaly vodu ve velkých hrncích a byly jsme pohoštěny na faře výborným obědem a kostel byl do večera umyt. Jak šel čas a obě hospodyně odešly na věčnost, ubylo i věřících a tudíž i schopných a ochotných lidí pomoci. Takže se mi ten úklid prodloužil na celý týden. Jednou, a není to tak dávno, jsem musela mýt kostel během jednoho roku osmkrát. Rozbitým oknem dovnitř vnikli ptáci a znečistili jej. Jindy zas májovníci poškodili zámek u vstupních dveří, jak se (marně) pokoušeli „navštívit“ kostel v noci. Školáci okopávají zdivo, poškozují dveřní překližku. Někdo poškodil síť v oknech, rozbil sklo, a tak nacházím na oltářích a na podlaze kaštiny, štěrk a docela velké kameny...

Pečovat o náš kostel jsem ale přes všechny potíže nepřestala, bylo to pro mě ctí i radostí. Teď zbývá malé hrstce věřících v Hudlicích už jen malý prostor k bohoslužbě – naše malá kaplička. Díky Bohu za ni!”

Jaroslav Vacík

Církevní rok v lidových pranostikách **Červen**

O svatém Fortunátu má kapka deště cenu dukátu.

Medardova kápě - čtyřicet dní kape. Pláče-li Medard, i ječmen zapláče. Jaké počasí na Medarda bývá, šest neděl trvání mívá.

Prší-li na svatého Barnabáše, padají hrozny do koše.

Svatá Tonička má často uplakaná očička.

Pohoda na svatého Víta, to dobrota na žita. Svatý Vít dává trávě pít.

Na svatého Aloise poseč louku, neboj se.

Na svatého Jana otvírá se létu brána.

Před svatým Janem modli se o déšť, po něm přijde bez říkání.

Prší-li na Ladislava, déšť po sedm neděl trvá.

Prší-li na svatého Petra a Pavla, bude hodně myší, urodí se hodně hub.

Je-li od Petra do Vavřince parno, bývá v zimě dlouho studeno.

-vac-

Exercicie na moři: ZAJET NA HLUBINU...

Chcete-li prožít duchovní obnovu poněkud netradičním způsobem, zkuste to jako já-zúčastněte se exercicií na moři. Budete křižovat široširý Jadran na krásné jachtě s bílými plachtami pod vedením zkušeného a ostříleného kapitána, který na vás bude po celou týdenní plavbu dávat pozor, abyste se neutopili a nedopluli třeba až někam ke Karibiku.

Celé to úžasné dobrodružství s vámi bude v dobrém i zlém sdílet i duchovní vůdce, který má sice tuto „rekreaci“ bezplatnou, ale to ještě neznamená, že je osvobozen od nástrah mořské nemoci. To vás samozřejmě povzbudí a dodá sil k přežití celé akce.

Veškeré peripetie i nádherné zážitky lodního života prožíváte s báječnou, dvanáctičlennou posádkou, se kterou se na 15m dlouhé a 5m široké lodi chtě nechtě úzce seznámíte.

Každý člen posádky je kapitánem pověřen nějakou funkcí. Někdo má na starosti lana, lávku, bidlo, jiný kotvu, motor či logistiku v kuchyni. Na koho se nedostane žádná z těchto prací, nemusí z kola ven, ale je využit jako ministrant či fotodokumentant.

Umíte-li vázat lodní smyčku jako já, dostanete na starost obsluhovat bójky. Přivazují se a odvazují z přídě nebo zádi lodi, podle toho, zda loď vyplouvá či připlouvá do přístavu. Slouží k tomu, aby se na bocích neodřela. V praxi to vypadá tak, že se zkřehlýma rukama zoufale snažíte protáhnout to „zatracené lano“, které je celé mokré a ztuhlé od mořské soli,

Zajet na hlubinu **foto Jana Čaplová**

smyčkou kolem kluzkého zábradlí, které vám sahá sotva do výše kolien. Lodí to houpe, do zad se vám opírá silný vítr, prší a vy víte, že tu bóji nesmíte upustit do vody, protože stojí tři tisíce korun, jak pravil kapitán. To vás vybičuje k takové zodpovědnosti, že si lodní smyčkou vážete i tkaničky u bot.

Vyzkoušíte si, jaké to je kormidlovat loď; plout v noci podle světelné majákové navigace; převrátit plachtu, je-li to potřeba, či chodit po houpající se a nebezpečně se naklánějící palubě a snažit se nespadnout do moře.

Přibližně v závěru pobytu se také konečně naučíte používat lodní WC, což (nesmějte se) je úplná věda. Nemá totiž klasické splachování, na jaké jsme doma zvyklí, ale je založeno na způsobu vodní pumpy. Neodpustím si manuál k použití: 1) Jdete-li na toaletu, musíte použít vždy tu, která je na nakloněné straně lodi. 2) Odklopíte páčku, aby mohla pumpa nasávat vodu z moře. 3) Po vykonání potřeby pumpujete tak dlouho než je obsah vcucnut do vody. 4) Vráťte páčku do původní polohy, aby se voda nevracela zpět a následně nepřetekla. 5) Po celou dobu návštěvy WC zoufale udržujete rovnováhu a chytáte toaletní papír, který prostě není kam položit.

Ve velmi stísněných, ale přesto útulných podmínkách lodní kuchyně se vám podaří uvařit pro dvanáct hladových krků pokrm, který se dá jíst a dokonce i chutná!! Vaří se vždy ve dvojicích; kapitánův los určí, kdo s kým a který den bude vařit. Buďte ubezpečeni, že den, kdy máte vařit právě vy, bude moře nejvíc rozbouřené a vlny vámi budou smýkat po kuchyni sem a tam, že nebudete vědět,

Mše svatá na palubě

foto Jana Čaplová

co a čeho se držet víc. Ještě ke všemu máte tu smůlu, že je váš parták na vaření indisponován a všechen svůj čas tráví na palubě ohnutý přes zábradlí a trpí a trpí. Takže jste na všechno zůstali sami, potácíte se mátožně v podpalubí a lodními

okénky nevěřicně sledujete mizející horizont, střídající se se vzednutou mořskou hladinou. Rozbijete několik skleniček, nohy máte samou modřinu od nejrůznějších poliček, šuplíků a já nevím od čeho ještě, ale má to i svá pozitiva - naučíte se krájet cokoli takřka s akrobatickou dovedností a rychlostí, kdy využíváte chvilky „kdy to zrovna nehoupe“. Jídlo už musíte mít dopředu promyšlené a potřebné ingredience si vezete s sebou. Co nesní posádka, o to se postarají ryby a rackové. Připečené kastrolky se nejlépe umývají v moři, přivázané dlouhým lanem k zádi plující lodi. Co se vybavení kuchyně týká, nebudete mít námitek. Snad jen pro příště bych navrhovala používat raději plastové nádoby, protože počasí na moři je vrtkavé a může stát, že ke konci plavby už nebude mít posádka pomalu z čeho jíst.

Určitě si sebou vezmete krokoměr - budete překvapeni, kolik toho za den i na tak malém prostoru nachodíte. Budete večer tak unaveni, že se ve vašich kajutách, které jsou mimochodem tak malé, že se v nich ani průměrně vysoký člověk pořádně nenarovná, vospíte skoro stejně pohodlně jako v posteli u vás doma. Sice na vás bude trochu kapat voda z oroseného okénka, které máte přímo nad hlavou, a váš spacák bude permanentně trochu navlhlý, ale to přece vůbec nevadí, to k lodnímu dobrodružství patří.

Mše svatá, sloužená na otevřeném moři, je jistě silný zážitek. Modré nebe, poletující rackové, osamělé ostrovy a ostrůvky, zpěněná bílá vodní tříšť zanechávající stopu za zádi a slunce, které pro tuto slavnostní příležitost na chvíli vykuklo z šedých mraků, jako by nechtělo o nic přijít.

Sedíte na palubě, nohama, prostrčenýma zábradlím, komíháte nad hladinou, díváte se na vzdálený horizont a rozjímáte o všem možném. Ne vždy to však jde tak, jak byste si od exercicií slibovali. Loď je malá, hustota lidí poměrně velká. Každým okamžikem vás také vyruší nějaký nový vjem, zážitek, situace, loď musí stále někdo kormidlovat, kontrolovat kurz atd.

Hejna delfinů, doprovázejících loď a tak rozverně si hrajících, si vyžadují vaši pozornost, ať chcete nebo ne. Noční plavba černočernou tmou, kdy jediným světelným zdrojem jsou navigační světla na přídi, vzdálená bludička majáku a hvězdné nebe nad hlavou, které je tak úžasné, že vás až

Dvanáctičlenná "báječná" posádka

foto Jana Čaplová

Nech se vést...

foto Ja na Čaplová

bolí za krkem, jak máte neustále vyvrácenou hlavu vzhůru. A ticho. Tmavé ticho, které vás pohlcuje, naplňuje a uklidňuje. Ticho, které slyšíte.

Možná si po návratu domů položíte otázku, co vám právě prožité exercicie daly. Možná zjistíte, že na to ani neumíte dát konkrétní odpověď. Možná si uvědomíte, že to, co bylo zaseto, teprve pozvolna klíčí a

plody vydá v pravý čas. A závěrem všeho vám také konečně dojde, že celým tím báječným dobrodružstvím jste byli Bohem obdarováni a vaše radost byla i Jeho radostí. Tak na to nezapomeňte a děkujte - toho není nikdy dost.

Jana Čaplová

W našem nejstarším písemnictví VÍTAJ, STVOŘITELI, ŽIVÝ CHLEBE

Blíží se slavnost Těla a Krve Páně. Vzpomněla jsem si na jednu píseň, kterou jsme zpívali při této slavnosti, a vybavila se mi její melodie. Nikdy později jsem ji v žádném současném kancionálu nenašla; možná začínala slovy *Andělé, sestupujte z nebe*. Hledala jsem proto ve staročeské lyrice nějakou jinou píseň, která by ji připomínala. Objevila jsem jednu velmi krásnou modlitbu asi z druhé poloviny 14. století.

Jiné přivítanie Božieho Těla takto se počíná řkúc:

Vítaj, Stvořiteli, živý chlebe,
jenžs stvořil zemi i nebe,
já hříšný prosím tebe,
by mě ráčil neodlúčiti sebe.

Vítaj, svaté Mařie synu,
rač mi vráji dáti dědinu,
ať na méj duši nazahynu.

Vítaj, svatá světlá KrviBožie,
když kněz na oltář položí,
v svaté Čtenie vloží,
přistúpi k němu syn Boží.

Vítaj, svatá KrviBožie,
tys má radost a mėsbožie,
daj méj duši na spasenie
a mým hříechóm na potupenie.

Uslyš to Tvořecten,
jenž stvořil noc a den;
by nám byl nebeský rájotvořen,
rcemež všichni hříšní: Amen.

Tento text byl pravděpodobně pronášen jako modlitba bezprostředně po proměňování, protože v rukopisu má uvedený nadpis: **Jiné přivítanie Božieho Těla...** Výchozím textem je rukopis z roku 1451 uložený v Praze v Knihovně Národního muzea, druhá verze se nacházela v Lvovském rukopisu z 15. století, který se ovšem ztratil za 2. světové války. V modlitbě je uctíván Kristus pod způsoby chleba a vína a z toho dříve někteří badatelé vyvozovali, že by to mohl být text husitský. Ale dnes to považujeme spíš za omyl – nemluví se tu přece o *přijímání pod obojí*, ale o tom, že Kristus je ve svátosti přítomen skutečně, ne jen obrazně, že je to *živý chleba*, ne nějaký pouhý symbol. Podle učení Tomáše Akvinského dvojí transsubstanciace působí odděleně a každá má úplný význam, takže kdo přijímá Tělo Páně (nebo Krev Páně), přijímá celého Krista. Podobné skladby jsou doloženy už ze 14. století, je proto pravděpodobné, že i tato krásná modlitba pochází z doby vlády Karla IV.

Ve třetí strofě najdeme jedno zvláštní místo - „když kněz na oltář položí, v svaté Čtenie vloží“ – myslí se tím položí kalich na oltář při obětování a pronese nad ním konsekrační formuli „*Hic est enim calix sanguinis mei, novi et*

foto L. Fričová

aeterni Testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum“ (Dnes česky: **Toto je kalich mé krve...**) Ta slova jsou převzata z evangelia, tedy z Čtenie. V tu chvíli je s knězem přítomen Kristus – „přistupí k němu syn Boží“.

Vysvětlivky: *dědinu* - příbytek, *světlá* – jasná, *položí* – položí kalich na oltář, *sbožie* – bohatství, jmění

Lidmila Fričová

Svojsíkův závod

Dne 24. 4. jsme měli sraz v klubovně. Tam jsme si uložili do chladicího boxu buřty. Naskládali jsme se do aut a jeli do Rudné. Tam na louce byly závody Světlušek a Vlčat i z jiných oddílů.

Závodili jsme např. v ošetření raněného, ve stavění stanu, v přípravě svačiny, lezení po laně, orientování v čase, v balení věci na přežití v Africe. aše modrá medvědi /Míša Vašků, Radek Čáp, Tomáš Plhák a já/ vybojovala 2.

Postupující čtveřice vlčat foto Frantík

místo. Tak jsme postoupili do krajského kola, a proto návrat do Berouna vlakem byl radostný.

Po slavnostní mši byl na farní zahradě slavnostní oheň, zpívali jsme, podívali se na scénku starších kluků a na menším z ohýnků si opekli buřty. To už se stmívalo, a protože mě odpoledne začala hodně bolet noha, jel jsem brzy domů.

Těším se na další závody, ty budou v červnu. /Noha už nebolí, prý to byl namožený zvedač./

Pěťa Altman

Postupující světlušky foto Frantík

Svátek sv. Jiří - celodenní skautský program

Dne 24. 4. 2010 se nás ráno v klubovně na výpravu sešlo sedm Ocelotů: Kryštof Lešuk, Honza Marek, Dan Průša, Tomáš Rychetský, Lukáš Klimovič, Petr Čapla, Vojtěch Morčuš. Trasu nám vybral Honza Marek. Od brodu v Brdatkách hnala dvě družstva tenisový míček až na vrchol Ostrý. Hra se jmenovala kuličková desítka a je fyzicky dost náročná. Pak následovalo několikeré dobývání hradu papírovými koulemi. Většinou vyhráli útočníci. Protože bylo na vrcholu zřízeno ohniště, využili jsme toho a uvařili si polévku a pak se

Ostrý je dobyt! foto Rychetský

vydali na pochod do bývalého lomu nad osadou Na Ptáku. Poslední úsek cesty jsme šli volně terénem, abychom si vyzkoušeli chůzi podle azimutu. Lom jsme našli vcelku dobře. Tady

připravil Petr hru na osvobození zajatců. Protože v lomu byly plastové židle, na kterých se dalo sedět, chtěl být skoro každý zajatcem, který bude k židli přivázán. Další cesta na sraz s Lasičkami byla do pořádného kopce. Honza nás vyzval k tomu, abychom si změřili tepovou frekvenci, a něco nám k tomu pověděl.

U rybníka v Brdatkách jsme se spojili s Lasičkami - v čele s Kristýnou Kodrasovou s dvěma dalšími dívkami. Hráli jsme hry, které připravila Kristýna. Liščí ocásky, hledání pořadí čísel na papíru a hru Na vetfelce s pronikáním do cizích území. Po cestě zpět jsme si vyzkoušeli, kdo umí určit z výšky některé významné budovy v městě Berouně.

Po výpravě následovala mše svatá pro skauty, kterou sloužil bratr Balú.

Po mši svaté jsme měli posezení s přáteli. Tam byly dva

Na sraz s Lasičkami foto Rychetský ohně. Jeden na opékání buřtů a druhý na počtu svatého Jiří, patrona všech skautů, takže se do něj nesmělo nic házet, ani opékat buřty jsme na něm nemohli. Celá akce skončila asi ve 21:30 hod.

Vojtěch Morčuš s přispěním Jana Marka

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský, Missa Brevis Jiřího Pavlici - 2007, **Staročeské roráty 2008**, **Duchovní hudba východních Slovanů 2008**. Vše po 100 Kč,- ; objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. **D. Průša**

MODLITBA MĚSÍCE: V měsíci červnu budeme slavit liturgickou slavnost Těla a Krve Páně, při níž letos půjde devatenáct dětí naší farnosti k 1. svatému přijímání. Pro děti, které byly pokřtěny jako nemluvnata, je to vlastně poprvé, kdy svým dětským způsobem vyznají svou víru před farním společenstvím a prožijí jedinečné setkání s tím, který je i jejich Bohem a Spasitelem. Snad i pro jejich rodiče a kmotry je tento okamžik plný naděje, že slib, který při jejich křtu Bohu i jim samotným dávali, se z Boží milosti začíná naplňovat. Chci vás proto pozvat k modlitbě právě za tyto naše děti i za jejich rodinná zázemí, aby jim Pán Ježíš byl v celém jejich životě skutečným Přítelem a Spasitelem. -jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ČERVEN:

••• „Za děti a jejich přátelství s Ježíšem“ •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: K životnímu jubileu blahopřejeme *paní Ireně Ulrichové, rozené Štembergové* z Berouna, která 4. června 2010 oslaví své 90. narozeniny u dcery v Praze. O hojnost Božího požehnání prosí i jménem širší rodiny. *Judr. Jana Vojtíšková*

Dříve slavnostní den 9. květen byl letos slavný také tím, že své 70. narozeniny dovršil pan *Alois Vašků nejst.* t.č. z Prahy - Kyjí. A protože kovářova kobyla chodí bosa, přejeme mu plnost Božího požehnání, štěstí (především manželské) a zdraví (především zubní) trochu později, o to však upřímněji. Pár roků byl též berounským farníkem, a tak prosíme všechny, kdo ho znáte, spojte se s námi v děkonné i prosebné modlitbě za dar jeho života. *rodina Vašků*

VZPOMÍNÁME: Dne 23. května uplynul rok, kdy zemřela *paní Lidmila Tomášková* z Berouna, kterou jste mnozí znali. Vzpomeňte, prosím, spolu s námi. *Stanislava Formánková*

NAROZENÍ: V pondělí 26. 4. se v Nižboru narodil Antonín Brodina, blahopřejeme rodičům Aničce a Lukášovi Brodinovým a sourozencům Vašíkovi, Amálce a Zdislávce i babičce Daně Chadimové☺. Ve čtvrtek 6. 5. se narodil další Antonín, tentokrát rodičům Ladě a Petrovi Bosákovým, jimž (a také sourozencům Františkovi a Andělce) posíláme upřímné blahopřání do Nenačovic u Loděnice. Oběma Toníčkům vyprošujeme Boží požehnání. *-red-*

KŘTINY: V květnu přijala vkostele sv. Jakuba svátost křtu Sofie Fusková.

SVATBY: V sobotu 29. května si udělili svátost manželství v kostele sv. Jakuba v Berouně pan Jan Černohlávek a slečna Magdalena Lebarová.

POHŘBY: V měsíci květnu jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili pana Antonína Sládka z Berouna.

Informace o životních jubileích, narození ap. do rubriky Farní kronika zasílejte, prosíme, na e-mail: red.tym@seznam.cz, na tel. 602 945 017, nebo přineste na lístečku, který vhodíte v kostele do krabičky "BKZ - Dotazy a články" na stole s tiskovinami. Stejnými způsoby můžete sdělit data narození a váš poštovní i elektronický kontakt, pokud jej v redakci ještě nemáme. Databáze není veřejně přístupná, a je užívána pouze pro potřeby této rubriky a pro zasílání pozvánek na farní akce. *I+L Vašků*

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: red.tym@seznam.cz